

Có một dòng sông r&#t đ&#p ch&#y qua núi đ&#i và đ&#ng c&# xanh t&#&#i. Dòng sông ca hát nh&#y nhót tung t&# trên núi xu&#ng đ&#ng b&#ng. Xu&#ng đ&#ng b&#ng, dòng sông ch&#y ch&#m l&#i, m&#t n&#&c trong xanh êm mát. Lúc &#y dòng sông còn tr&# l&#m, và dòng sông mu&#n ch&#y mau ra bi&#n c&#. Dòng sông càng l&#n càng đ&#p ra, l&#&n khúc yêu ki&#u ven đ&#i và b&# lúa.

M&#t ngày kia dòng sông chú ý đ&#n s&# có m&#t c&#a nh&#ng đám mây trong lòng n&#&c. Mây đ&# màu s&#c, hình th&#, đ&#p quá ch&#ng, nên su&#t ngày dòng sông c&# mi&#t mài ch&#y đ&#i theo nh&#ng đám mây, mong b&#t đ&#&c m&#t đám mây cho riêng mình. Nh&#ng mây c&# l&# l&#ng t&#ng cao khó mà b&#t đ&#&c, nh&#t là mây c&# thay hình đ&#i đ&#ng không ng&#ng. Vì mây vô th&#&ng nh&# v&#y nên dòng sông r&#t đau kh&#. Ch&#y đ&#i b&#t theo mây thì vui nh&#ng sau đó thì dòng sông đ&#y th&#t v&#ng, u s&#u và t&#c gi&#n.

M&#t ngày kia, m&#t c&#n gió l&#n đi qua, quét s&#ch mây trên tr&#i. B&#u tr&#i tr&# nên quang đ&#ng không còn m&#t bóng mây. Dòng sông nào n&# tuy&#t v&#ng, không còn mu&#n s&#ng n&#a. "Không còn mây đ&# ch&#y theo, ta s&#ng đ&# làm gì?"

T&#i hôm đó, l&#n đ&#u tiên trong đ&#i, dòng sông quay tr&# v&# ti&#p xúc v&#i chính mình. Lâu nay dòng sông ch&# đ&#i theo nh&#ng cái bên ngoài mà không bao gi&# th&#y đ&#&c chính mình. T&#i hôm đó, l&#n đ&#u tiên dòng sông nghe ti&#ng mình khóc, âm thanh s&#ng v&# vào b&#. Dòng sông l&#ng nghe ti&#ng c&#a mình và khám phá ra m&#t đ&#i u r&#t quan tr&#ng.

Dòng sông nh&#n ra r&#ng cái mà lâu nay mình theo đ&#i đã n&#m s&#n trong lòng mình. T&#&ng mây là gì, đâu ng&# mây cũng ch&# là n&#&c. Mây sinh ra t&# n&#&c và bây gi&# mây tr&# l&#i thành n&#&c. Và dòng sông t&# bao gi&# cũng v&#n là n&#&c nh&# m&#t đám mây.

Sáng hôm sau, khi m&#t tr&#i lên cao, dòng sông khám phá ra thêm m&#t đ&#i u th&#t đ&#p. Đây là l&#n đ&#u tiên dòng sông th&#y đ&#&c b&#u tr&#i xanh th&#m. Lâu nay dòng sông ch&# chú ý đ&#n mây, không chú ý đ&#n b&#u tr&#i. Bây gi&# sông m&#i hi&#u r&#ng b&#u tr&#i là quê h&#&ng c&#a các đám mây. Mây luôn luôn thay đ&#i nh&#ng b&#u tr&#i không bao gi&# thay đ&#i. Và b&#u tr&#i cao đã có m&#t trong lòng sông t&# thu&# nào. Cái th&#y này đem l&#i cho dòng sông m&#t ngu&#n an l&#c l&#n.

## Câu Chuyện Về Dòng Sông

T&#225;c Gi&#7843;: Theo S&#u t&#m

Th&#7913; S&#225;u, 04 Th&#225;ng 9 N&#259;m 2009 04:31

---

Dòng sông hiền u r&#ng bao giờ b&#u tr&#i xanh còn có m&#t, niềm an l&#c c&#a dòng sông s&# mãi mãi v&#ng b&#n.

Tr&#a hôm đó, các đám mây l&#i l&#c t&#c tr&# v&# nh&#ng dòng sông không còn có nhu y&#u mu&#n đ&#i b&#t n&#a.

Đám mây nào đi qua, dòng sông cũng th&#y đ&#p và cũng v&#y tay chào. Dòng sông không còn th&#y bu&#n t&#i hay l&#u luy&#n. Bởi đám mây nào cũng là m&#t dòng sông, ch&#ng còn ph&#i ch&#n l&#a. M&#t niềm an vui hài hòa đã k&#t h&#p mây và sông.

T&#i hôm đó m&#t đi&#u th&#t tuy&#t đi&#u đã x&#y ra. Dòng sông m&# r&#ng lòng đón m&#t trắng r&#m, m&#t nguyệt tròn tròn vành v&#ch và sáng r&#c r&# nh&# m&#t viên b&#o châu trong dòng n&#&#c trong v&#t.

Có m&#t bài k&# miêu t&# hình &#nh đ&#p đó:

B&#t là v&#ng trắng mát

Đi ngang tr&#i thái không

H&# tâm chúng sanh l&#ng

Trắng hi&#n bóng trong ng&#n

Dòng sông trong v&#t đã làm hi&#n rõ bóng trắng và trắng đã cùng mây n&#&#c d&#t tay nhau đi thi&#n hành v&# b&#n c&#.

Ch&#ng có gì ph&#i ch&#y đ&#i theo. Ch&# c&#n tr&# v&# v&#i mình, tr&# v&# v&#i h&#i th&# và n&# c&#&#i, tr&# v&# n&#i mình &, n&#i có thông reo, chim hót và n&#ng ban mai. Còn n&#i nào đ&#p h&#n n&#a?

Theo S&#u t&#m